

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АВТОМОБІЛЬНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

*Дем'яненко Є.В., Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – ст. викладач Бабан Т.О.

Автомобільний транспорт – є однією з важливих галузей економіки будь-якої держави. З розбудовою та соціально-економічним розвитком держави створюються свої національні правові норми, закони та положення які закріплюються законодавчо, що сприяють розвитку цієї галузі.

Актуальність теми полягає у дослідженні наявних проблем та перспектив розвитку автомобільного перевезення, адже автомобільний транспорт займає провідне місце серед інших видів транспорту по загальній кількості перевезень вантажу і є одним із рушійних факторів економічного розвитку країни. А також проблем удосконалення державного регулювання у сфері міждержавних автомобільних перевезень та забезпечення зовнішньоекономічної діяльності в організаційно-правовому аспекті.

Важливе значення для дослідження проблеми регулювання та здійснення міжнародних автомобільних перевезень та виявлення шляхів покращення та оптимізації ситуації мають наукові праці провідних вітчизняних науковців, зокрема: Анцелевича Г.О., Авер'янова В. Б., Андресюка В.Ф., Бакуменка В. Д., Гальчинського А. С., Лугового В. І., Міщенко Г. І. та ін. Але, незважаючи на велику кількість наукових робіт проблема міжнародних автомобільних перевезень потребує подальшого глибокого наукового аналізу.

За даними офіційного сайту міністерства транспорту України автомобільний транспорт на території України активно розвивається

Всі держави світу зацікавлені в ефективному регулюванні не тільки внутрішніх автомобільних перевезень, а й міжнародних. Характерною рисою правового регулювання у сфері міжнародних перевезень є те, що основні питання перевезень вирішуються міжнародними угодами, в яких визначаються умови міжнародних перевезень пасажирів і вантажів. Україна прагне підвищити темпи свого економічного розвитку і є учасником багатьох транспортних конвенцій [6].

Основними причинами, що стримують розвиток міжнародних автомобільних перевезень у сфері зовнішньоекономічної діяльності України, є: непорядкованість системи державного регулювання, особливо правового, щодо контролю на кордоні та справляння зборів; висока вартість послуг, що надаються митними брокерами, контрольними службами й транспортними терміналами; численні бюрократичні перепони при оформленні міжнародних перевезень; низька швидкість доставки пасажирів і вантажів; брак комплексного, зокрема інформаційного обслуговування на шляху здійснення міжнародних перевезень; недостатність, а на окремих напрямках і відсутність комплексу нормативно-правових актів, що регулюють міжнародні перевезення та їх обслуговування [6]. Також існує гостра необхідність у розробленні нормативних документів, що дозволили би спростити процедури планування та організації автомобільних перевезень на території України. Геостратегічне положення України дозволяє їй бути вигідним транзитним мостом для перевезення пасажирів та вантажів. Якщо брати до уваги лише географічне положення України, то обсяги транзитних перевезень мали б постійно зростати, але цього не відбувається. Проблемами, які перешкоджають розширенню розмірів транзиту є поганий стан автомобільних доріг в Україні; недостатньо розвинена митна інфраструктура; тарифна політика; транспортні термінали. В той же час, транзит територіями Білорусі та країн Балтії зростає, тобто відбувається перерозподіл транзитних автотранспортних потоків не на користь України. У державі має реалізуватися єдина державна транспортна політика, координуватися дії учасників перевезення, розвиватися інфраструктура транзиту.

Здійснення поетапної інтеграції до загальноєвропейської, світової транспортної системи шляхом розвитку міжнародних транспортних коридорів, обсягів транзитних, місцевих та

експортно-імпортних перевезень, прискорення просування автотранспортних засобів на прикордонних переходах дозволить стимулювати надходження іноземного капіталу, як наслідок, відбудеться вдосконалення транспортних технологій та загальне поліпшення національної транспортної інфраструктури.

Проблеми розвитку транспортного комплексу, зокрема автомобільного, пов'язані з реформуванням інших галузей, оскільки обсяги продукції, промисловості, сільського господарства, будівництва та торгівлі переважно і визначають завантаженість транспортної системи. Сьогодні, на території України, сформувався цілий комплекс тіньових послуг, які надаються при нелегальних перевезеннях звичайних товарів, а також заборонених речовин та продукції. І на законодавчому рівні ці питання залишаються невирішеними.

Перехід на міжнародні стандарти і правила, що застосовуються при будівництві об'єктів автомобільного сервісу, транспортних комунікацій, при виробництві автотранспортних засобів; забезпечення безпечної роботи на автотранспорті на території України і за її межами значно підвищать потенціал автотранспортних послуг України на міжнародному рівні

В цілому формування і розвиток досконалої системи автомобільних перевезень в Україні потребує ефективного державного регулювання діяльності транспортних підприємств. Вирішення цих проблем дозволить звести до мінімуму затримку транспортних потоків, скоротять торговельні збитки; узгодять систему міжнародних перевезень та обслуговування .

Отже, державне регулювання міжнародних автомобільних перевезень в умовах ринкової економіки визначається необхідністю рішення соціально-економічних проблем на користь всього суспільства. В умовах ринкової економіки дія методів державного впливу істотно скорочується, нажаль, змінюються їх зміст, задачі та цілі, які вони вирішують. У зв'язку з цим необхідно розробити принципово інший план використання методів державного впливу.

Література.

1. Фединяк Г. Уніфіковані норми міжнародних договорів про міждержавні автомобільні перевезення / Г.Фединяк // Право України. – 2001. – №10. – С. 113-116.
2. Макаренко М. Економічна доцільність державного регулювання на транспорті / М.Макаренко // Економіст. – 2009. – №10. – С. 25-27.
3. Руновська З.В. Исследование и оптимизация системы управления транзитными перевозками / З.В. Руновская, А.В. Чадык // Проблемы програмування –2008. – N2/3 (спец. вып.). – С. 691–694.
4. Садловська І.П. Основні тенденції та напрями діяльності транспортно-дорожнього комплексу та галузі зв'язку за 9 місяців 2007 р. / І.П. Садловська // Залізничний транспорт України. – 2007. – № 6. – С. 18–20.
5. Яцківський Л.Ю., Зеркалов Д.В., Загальний курс транспорту. Книга 2.: Навчальний посібник. – К.: Арістей, 2011. – 458 с.

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТА КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ДЛЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

***Довгопол Є.О., Каплуновський О.В., Абрамова В.С., Харківський національний
технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка***

Науковий керівник – д.е.н., доцент Мандич О.В.

В сучасних умовах функціонування українського аграрного ринку, а також з огляду на загальну економічну та політичну ситуацію в країні, особливо гостро стоять питання підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств, як в рамках національного, так і на зовнішніх ринках. На нашу думку, в першу чергу, це стосується саме підприємств – виробників сільськогосподарської продукції, як важливих учасників отриманого валового національного продукту країни.